

Ο τροχονόμος της Κηφισιάς (Κοινωνία Βορείων Προαστίων)

Κάτω από πλατάνια για χρόνια λειτουργούσα
και την τροχονομία πιστά την εξασκούσα
είδα τους ανθρώπους, σιγά – σιγά ν' αλλάζουν
με ύφος Καρδινάλιων άρχισαν να κοιτάζουν

Τους είδα κάθε νόμο να καταπατούνε
εμένα τον τροχονόμο να περιφρονούνε
τους είδα να θυμώνουν, τους είδα να φωνάζουν
και τελικά σ' απόσυρση μια μέρα να με βγάζουν

Έκτοτε πηγαίνω εις το πλησίον το παρκάκι
εκεί που κάποτε έπαιξε το δικό μου το παιδάκι
κοιτώ των δέντρων τα κλαδιά ανέμους να τροχονομούνε
κοιτώ τις σταγόνες του συντριβανιού στον ήλιο να λαμποκοπούνε
μα πάνω απ' όλα βλέπω στην Κηφισιά που αλλάζει
μια κοινωνία υψηλή τον κόσμο να ρημάζει

Η κυκυκυκράτσα μ' ένα σκυλάκι ράτσα
το έβγαλε βολτούλα με τη Chanel τσαντούλα
κρατά τη μύτη της ψηλά, σεμνοτυφίας φρίκη
από το δέρμα ως την ψυχή ασχήμιας είναι νίκη

Κι ο γιος της το γιαπάκι, με κάμπριολ δολωματάκι
με master και διπλώματα το Rolex στο χεράκι
ψάρεψε με την αξία του μια Barbie αγαπούλα
γιατί το πορτοφόλι του την άγγιξε ως την καρδούλα

Κι ο Φιλιππιπινέζος του κύκυκυριού του
του έπλυνε το πουπουλί, το κλουβί του καναρινιού του
και κελαηδίνη του 'βαλε, μήπως και κελαηδήσει
μα με την κακοφωνία του δεν μπόρεσε
και κελαηδίνη του 'βαλε μήπως και κελαηδήσει
μα με την κακοφωνία του που να μπορέσει ν' αγαπήσει

Μια κοικοκοινωνία βορείων προαστίων
με ύφος πάντα σνομπισμού πολλών Καρδινάλιων
ζει σ' έναν κόσμο γυάλινο, αξίες διαφθείρει
και πλάι στο τρομονόμιμο το ανθρώπινο αποσύρει
ζει σ' έναν κόσμο γυάλινο, αξίες διαφθείρει
και πλάι στο τρομονόμιμο κι εσένα αποσύρει